

Zastosowanie termoterapii bipolarnej RFITT w leczeniu przerostu małżowin nosowych dolnych

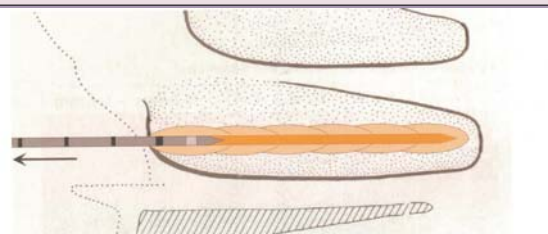
Hypertrophy conchae nase therapy using bipolar radiofrequency induced thermotherapy(RFITT)

Michał Michalik, Marcin Broda

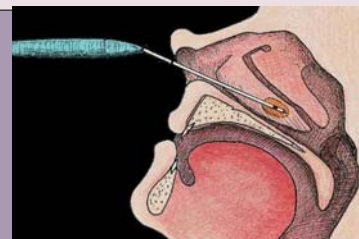
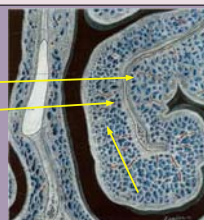
Klinika Otolaryngologii WIML Warszawa

WPROWADZENIE:

Małżowiny nosowe dolne spełniają bardzo ważną funkcję w prawidłowym przepływie powietrza przez jamę nosa. Odgrywają dużą rolę w nawilżaniu, nagrzewaniu i oczyszczaniu przebiegającego przez nos powietrza. Zaburzenia w ich budowie anatomicznej stanowią jedną z najczęstszych przyczyn blokady nosa. Ze względu na swoje położenie w jamie nosa, patologie obejmujące małżowiny nosowe dolne mogą powodować przykre dla pacjenta dolegliwości. Zaliczyć do nich można nieżyt nosa, nawracające katar, zapalenia zatok przynosowych, zmiany czynnościowe w obrębie kompleksów ujściowo-przewodowych, zapalenia trąbek słuchowych, chrapanie, zaburzenia powonienia, zapalenia gardła i krtani. Główną ich przyczyną są zmiany przerostowe w obrębie tkanek małżowin nosowych. Najczęściej dochodzi do nich poprzez alergiczne, polekowe (nadużywanie miejscowo działających leków alfa-mimetycznych, doustnych hormonalnych leków antykoncepcyjnych), czy naczynioruchowe zaburzenia w prawidłowym funkcjonowaniu tych struktur nosa. Przy zastosowaniu techniki RFITT, dzięki użyciu bipolarnej elektrody, uzyskuje się efekt koagulacji niskotemperaturowej (około 80 st. C) falami wysokiej częstotliwości o precyzyjnie ustalonym zakresie. Zabieg ten wykonuje się w znieczuleniu miejscowym. Po nakłuciu małżowin nosowych w jednym miejscu, wprowadza się pomiędzy szkielet kostny, a błonę śluzową specjalną końcówkę i pozostawia na kilka sekund. Cały zabieg trwa od 10 do 20 minut.

Igła aplikatora powinna znajdować się w środku pomiędzy strukturami kostnymi a błoną śluzową

CEL PRACY:

Celem pracy jest wykazanie skuteczności zastosowania termoterapii bipolarnej RFITT w leczeniu niedrożności nosa spowodowanego przerostem małżowin nosowych dolnych.

MATERIAŁ :

Zabieg wykonano u 82 osób - w grupie 51 mężczyzn i 31 kobiet.

METODYKA :

Przeprowadzono szczegółowy wywiad, wykorzystano specjalnie przygotowaną ankietę lekarską, kartę badania lekarskiego. Zastosowano diagnostykę endoskopową, rymanometryczną oraz dokumentację zdjęciową przed i po upływie 6 tygodni od zabiegu.

WYNIKI :

Uzyskano ustąpienie dolegliwości u 16 osób, zmniejszenie u 66 osób.

WNIOSKI :

- zastosowana technika oszczędza strukturę błony śluzowej nosa w przeciwieństwie do innych metod (klasyczna konchotomia, elektrokoagulacja, elektrokoagulacja plazmą argonową, laserchirurgia, kriochirurgia);
- optymalna koagulacja (zmniejszenie krwawienia);
- krótki czas zabiegu (15 min);
- zabieg wykonywany bez konieczności hospitalizacji;

